

บทความวิจัย

การประยุกต์หลักสังคหวัตถุธรรมเพื่อส่งเสริมบทบาทนักการเมืองท้องถิ่น
ในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน ตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา
จังหวัดสมุทรสงคราม

SANGHAVATTU-DHAMMA APPLICATION FOR PROMOTING LOCAL
POLITICIANS' ROLES IN COMMUNITY ECONOMY DEVELOPMENT
AT MUANG MAI SUB-DISTRICT, IN AMPAWA DISTRICT, OF
SAMUT SONGKRAM PROVINCE

ธาริกา ลิ้มประยูร^{1*}, วชรินทร์ ชาญศิลป์¹, อภิญญา ฉัตรช่อฟ้า¹, สวัสดิ์ จิรัฏฐิติการ²
Tarika Limprayoon^{1*}, Vacharin Chansilp¹, Apinya Chatchofa¹, Sawat Jirathitikarn²

*Corresponding Author E-mail: tharikalimprayur@gmail.com

Received May 18, 2026; Revised August 1, 2026; Accepted August 8, 2026

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาระดับบทบาทนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน 2. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างหลักสังคหวัตถุธรรมกับบทบาทนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน และ 3. นำเสนอการประยุกต์หลักสังคหวัตถุธรรมเพื่อส่งเสริมบทบาทนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน ตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม วิธีวิจัยเป็นแบบผสานวิธี ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ การวิจัยเชิงปริมาณการใช้สำรวจด้วยแบบสอบถามที่ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.845 ดำเนินการเก็บข้อมูลจากประชาชนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 304 คน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย สถิติที่ใช้คือค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน การวิจัยเชิงคุณภาพเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 9 รูปหรือคน โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนาความ

¹ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

¹ Faculty of Social Sciences, Mahachulalongkornrajavidyalaya University

² กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม

² Department of Corrections

ผลการวิจัยพบว่า 1. ระดับบทบาทนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน ตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.34$) 2. หลักสังคหวัตถุธรรมมีความสัมพันธ์กับบทบาทนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน ตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวก อยู่ในระดับน้อย ($r=0.368^{**}$) 3. การประยุกต์หลักสังคหวัตถุธรรมของนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า ด้านปิยวาจา วจีไพเราะ แสดงให้เห็นว่า นักการเมืองท้องถิ่นให้ความสำคัญกับการสื่อสารที่สุภาพ สร้างสรรค์ และเคารพความคิดเห็นของประชาชน ด้านสมานัตตตา วางตนพอดี ที่เน้นความเสมอภาค และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ส่วนด้านอัตถจริยา การสงเคราะห์ประชาชน แต่ยังคงส่งเสริมให้มีการช่วยเหลือประชาชนอย่างทั่วถึง และเป็นรูปธรรมมากขึ้น ขณะที่ด้านทาน โอภอัมมอารี จึงควรได้รับการพัฒนาเพิ่มเติม โดยเฉพาะการกระจายทรัพยากร โอกาส และความรู้ให้เข้าถึงทุกกลุ่มในชุมชนอย่างเท่าเทียม

คำสำคัญ: การประยุกต์หลักสังคหวัตถุธรรม; บทบาทนักการเมืองท้องถิ่น; การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน

Abstract

This research aims to: 1. To study the level of role of local politicians in community economic development. 2. To study the relationship between the principles of Sanghahavatthu Dhamma and the role of local politicians in community economic development. 3. To propose the application of Sanghahavatthu Dhamma to promote the role of local politicians in community economic development in Muang Mai Subdistrict, Amphawa District, Samut Songkhram Province. The research employs a mixed-methods approach, combining quantitative and qualitative research. Quantitative research involved a questionnaire with a reliability coefficient of 0.106, collected from a sample of 304 people. Data was analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, and Pearson correlation coefficient. Qualitative research involved in-depth interviews with nine key informants, utilizing descriptive content analysis.

The research results found that: 1. The overall role of local politicians in community economic development in Muang Mai Subdistrict, Amphawa District,

Samut Songkhram Province, is high ($\bar{X}=4.34$). 2. The principles of Sanghahavattu Dhamma have a weak positive correlation with the role of local politicians in community economic development in Muang Mai Subdistrict, Amphawa District, Samut Songkhram Province ($r=0.368^{**}$). 3. The application of Sanghahavattu Dhamma by local politicians in community economic development in Muang Mai Subdistrict, Amphawa District, Samut Songkhram Province shows that the aspect of Piyavaca pleasant speech demonstrates that local politicians prioritize polite, constructive communication and respect for the opinions of the people. The aspect of Samanattata appropriate conduct emphasizes equality and the participation of all sectors. However, the aspect of Atthacariya helping the people still needs further promotion to provide more comprehensive and tangible assistance to the people. Finally, the aspect of Dana generosity should be further developed, especially in the equitable distribution of resources, opportunities, and knowledge to all groups in the community.

Keywords: Sanghavattu-dhamma Application; Role of Local Politicians; Community Economic Development

บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 กำหนดให้มีการปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักการปกครองตนเอง โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชน ความสามารถในการจัดการตนเอง รายได้ ประชากร และพื้นที่รับผิดชอบ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่จัดบริการ และกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชน ตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษา ตามที่กฎหมายกำหนด (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย, 2560)

การปกครองท้องถิ่นทำให้ประชาชนเข้าใจแนวคิดการปกครองตนเอง ซึ่งเป็นหัวใจของประชาธิปไตย โดยประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่นที่ได้รับเลือกตั้งพึงเสียงประชาชนอย่างประชาธิปไตย ทำให้ประชาชนตระหนักถึงบทบาทของตน รับรู้ปัญหา และมีส่วนแก้ไขปัญหาลocalities ได้อย่างตรงจุด การปกครองท้องถิ่นตอบสนองความต้องการเฉพาะของแต่ละพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ และการกระจายอำนาจช่วยพัฒนาชนบทให้พึ่งตนเองทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม (สมภพ ระวังทุกข์, 2565) นักการเมืองท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาท้องถิ่นและชุมชนในตำบลเมืองใหม่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม โดยเป็นชน

ชั้นนำ (Elite) ที่มีอิทธิพลในการกำหนดนโยบายและทิศทางการพัฒนาตำบล เปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วม และสามารถแก้ไขปัญหาได้ตรงจุดตำบลเหมืองใหม่แบ่งเขตการปกครองเป็น 10 หมู่บ้าน โดยมีองค์การบริหารส่วนตำบล และเทศบาลตำบลทำหน้าที่บริหาร นักการเมืองท้องถิ่นมีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนโดยเฉพาะด้านการเกษตร เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เช่น ปลูกส้มโอ ลิ้นจี่ และผลไม้อื่น ๆ จากปัญหาผลผลิตจำหน่ายไม่ได้ราคา นักการเมืองท้องถิ่นร่วมกับประชาชน บ้าน และวัด (บวร) จัดตั้งตลาดท้องถิ่น เช่น ตลาดลิ้นจี่ ตลาดน้ำ และตลาดพุทธเกษตร ทำให้เกษตรกรสามารถจำหน่ายผลผลิตโดยตรง ได้ราคายุติธรรม และยังช่วยพัฒนาด้านคมนาคม การขนส่ง สาธารณูปโภค สาธารณูปการ และผังเมือง เพื่อให้ชุมชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีอาชีพสุจริต และตลาดเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ (เทศบาลตำบลเหมืองใหม่, 2568) การพัฒนาการคมนาคมและการขนส่ง ส่งเสริมความสะดวก และรวดเร็วในการขนส่ง ผลผลิตเกษตร ลดความเสียหาย และเพิ่มรายได้ การพัฒนาสาธารณูปโภค จัดตั้ง และปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ตลาด ถนน น้ำประปา และไฟฟ้า การพัฒนาสาธารณูปการ สนับสนุนบริการสาธารณะ และสถานที่จำหน่ายผลผลิต เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงอย่างสะดวก และปลอดภัย การพัฒนาผังเมืองและการควบคุมอาคาร วางแผน และควบคุมการใช้ที่ดิน จัดระเบียบชุมชนให้เหมาะสม ปลอดภัย และยั่งยืน โดยรวม นักการเมืองท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญในการสร้างความร่วมมือระหว่างประชาชน ชุมชน และภาครัฐ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต และเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2568)

หลักสัจจวัตตธรรม 4 ช่วยเสริมบทบาทนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน ตำบลเหมืองใหม่ โดยสร้างความไว้วางใจในชุมชน สนับสนุนการจัดจำหน่ายผลผลิตอย่างยุติธรรม พัฒนาสาธารณูปโภค และขนส่งให้เหมาะสม และส่งเสริมความร่วมมือระหว่างบ้าน วัด และรัฐ ทำให้เศรษฐกิจชุมชนมั่นคง และยั่งยืน มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการให้บริการประชาชนของผู้นำท้องถิ่น เพื่อผสานความรู้ควบคู่คุณธรรมในการบริหารงาน เน้นการให้บริการด้วยเมตตา พุดจาไพเราะ ทำประโยชน์แก่ส่วนรวม และปฏิบัติอย่างเสมอภาค ส่งผลให้เกิดความสามัคคี ลดความขัดแย้ง และเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนในพื้นที่อย่างยั่งยืน (อง.จตุกก. 21/32/50) (มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2539)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกทำเรื่องนี้ และนำหลักสัจจวัตตธรรม 4 มาใช้ เนื่องจากปัญหาของชุมชนตำบลเหมืองใหม่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนโดยเฉพาะเกษตรกรที่ประสบปัญหาผลผลิตจำหน่ายไม่ได้ราคา และขาดช่องทางตลาดที่เหมาะสม การศึกษาบทบาทนักการเมืองท้องถิ่นจึงเป็นสิ่งสำคัญ เพราะนักการเมืองมีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบาย การสร้างความร่วมมือ และการแก้ไขปัญหาให้ตรงจุด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับบทบาทนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน ตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างหลักสัจจัตถุธรรมกับบทบาทนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน ตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม
3. เพื่อนำเสนอการประยุกต์หลักสัจจัตถุธรรมเพื่อส่งเสริมบทบาทนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน ตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบผสมผสานวิธี คือ วิจัยเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ

2. ประชากร กลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

การวิจัยครั้งนี้ใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยมีขั้นตอนการสร้าง การตรวจสอบและหาคุณภาพของเครื่องมือ

ส่วนการวิจัยเชิงการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญด้านการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยกำหนดผู้ให้ข้อมูลสำคัญแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Selection) เก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 9 รูปหรือคน ได้แก่ นักวิชาการด้านพระพุทธศาสนา จำนวน 2 รูป นักวิชาการด้านรัฐศาสตร์ จำนวน 2 คน ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 3 คน ประชาชน จำนวน 2 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยมีขั้นตอนการสร้าง การตรวจสอบ และหาคุณภาพของเครื่องมือ

ส่วนการวิจัยเชิงการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญด้านการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยกำหนดผู้ให้ข้อมูลสำคัญแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Selection) เก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 9 รูปหรือคน ได้แก่ นักวิชาการด้านพระพุทธศาสนา จำนวน 2 รูป นักวิชาการด้านรัฐศาสตร์ จำนวน 2 คน ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 3 คน ประชาชน จำนวน 2 คน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอน ดังนี้

1. ขอนหนังสือจากผู้อำนวยการหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ถึงองค์การบริหารส่วนตำบลวัดประดู่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามจากประชาชนในพื้นที่

2. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปเก็บข้อมูลกับประชาชนในพื้นที่ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 304 ชุด

3. รวบรวมแบบสอบถาม เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ และประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ต่อไป

ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 9 รูปหรือคน โดยผู้วิจัยดำเนินการถอดเสียงการสัมภาษณ์ และบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร จากนั้นคัดเลือก และจัดหมวดหมู่เฉพาะประเด็นที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา ก่อนสังเคราะห์และนำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบความเรียง

5. การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้โปรแกรมวิจัยทางสังคมศาสตร์ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยใช้สถิติพรรณนา เพื่ออธิบายปัจจัยส่วนบุคคล และการประยุกต์หลักสังคหวัตถุธรรม เพื่อส่งเสริมบทบาทนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน ตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม โดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้วยวิธีการของเพียร์สัน

ผลการวิจัย

1. ระดับบทบาทนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับบทบาทนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน ตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม โดยภาพรวม

(n=304)

บทบาทนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม	ระดับการปฏิบัติ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านการพัฒนาคนและชุมชน	4.44	0.40	มาก
2. ด้านการพัฒนาสาธารณูปโภค	4.19	0.49	มาก
3. ด้านการพัฒนาสาธารณูปการ	4.59	0.40	มากที่สุด
4. ด้านการพัฒนาผังเมือง และการควบคุมอาคาร	4.13	0.57	มาก

โดยภาพรวม 4.34 0.39 มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับบทบาทนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน ตำบลเหมืองใหม่อำเภอมัว จังหวัดสมุทรสงคราม โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.34$, S.D.=0.39) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านการพัฒนาสาธารณูปการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.59$, S.D.=0.49) รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาคมนาคมและการขนส่ง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.44$, S.D.=0.40), ด้านการพัฒนาสาธารณูปโภค มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.19$, S.D.=0.49), และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการพัฒนาผังเมือง และการควบคุมอาคาร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.13$, S.D.=0.57) ตามลำดับ

2. ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสัจพจน์พุทธธรรมกับบทบาทนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน ตำบลเหมืองใหม่ อำเภอมัว จังหวัดสมุทรสงคราม

ตารางที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสัจพจน์พุทธธรรมกับบทบาทนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน ตำบลเหมืองใหม่ อำเภอมัว จังหวัดสมุทรสงคราม

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์					
Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)					
ตัวแปร	Y1	Y2	Y3	Y4	โดยรวม
ทาน โอบอ้อมอารี (X1)	0.013	0.041	0.108	0.044	0.044
ปิยวาจา วจีไพเราะ (X2)	0.130*	0.127*	0.198**	0.178**	0.186**
อิตถจริยา สงเคราะห์ประชาชน (X3)	0.103	0.209**	0.115*	0.199**	0.195**
สมานัตตตา วางตนพอดี (X4)	0.488**	0.434**	0.203**	0.302**	0.431**
โดยรวม	0.300**	0.356**	0.205**	0.347**	0.368**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสัจพจน์พุทธธรรมกับบทบาทนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน ตำบลเหมืองใหม่ อำเภอมัว จังหวัดสมุทรสงคราม มีความสัมพันธ์เชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 อยู่ในระดับน้อย ($r=0.368^{**}$) เมื่อพิจารณาแต่ละด้านมีความสัมพันธ์กันดังนี้

1. หลักสัจพจน์พุทธธรรมกับการพัฒนาคมนาคมและการขนส่งของนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนตำบลเหมืองใหม่ อำเภอมัว จังหวัดสมุทรสงคราม โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ในระดับน้อย ($R=0.013$)

2. หลักสัจจหัตถ์ธรรมกับการพัฒนาด้านสาธารณูปโภคของนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ในระดับน้อย ($R=0.041$)

3. หลักสัจจหัตถ์ธรรมกับการพัฒนาด้านสาธารณูปการของนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ในระดับน้อย($R=0.108$) 4. หลักสัจจหัตถ์ธรรมกับการพัฒนาด้านการพัฒนาผังเมืองและการควบคุมอาคารของนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนา เศรษฐกิจชุมชนตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ในระดับน้อย($R=0.044$)

3. การประยุกต์หลักสัจจหัตถ์ธรรมเพื่อส่งเสริมบทบาทนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน ตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม

1. ทาน โอบอ้อมอารี ในบทบาทนักการเมืองท้องถิ่นเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนตำบลเหมืองใหม่ โดยเน้นการให้โอกาส การดูแลและช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง ผ่านนโยบายและการปฏิบัติจริง เช่น การจัดตลาด สนับสนุนวิสาหกิจชุมชน ส่งเสริมสินค้าท้องถิ่น การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และการพัฒนาทักษะเยาวชนและแม่บ้าน ความเอื้อเฟื้อและจริงใจสร้างความไว้วางใจ ความร่วมมือ และความสามัคคี ทำให้เศรษฐกิจชุมชนเติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน

2. ปิยวาจา วจีไพเราะ ในบทบาทนักการเมืองท้องถิ่นเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน เพราะถ้อยคำสุภาพ อ่อนโยน และจริงใจ สร้างความไว้วางใจ ลดความขัดแย้ง และเชื่อมสัมพันธ์ระหว่างผู้นำกับประชาชน ทำให้ชาวบ้านพร้อมมีส่วนร่วมในโครงการต่าง ๆ เช่น เกษตรอินทรีย์ ตลาดชุมชน และแหล่งท่องเที่ยว ความเคารพและการสื่อสารที่สร้างกำลังใจช่วยให้ประชาชนเกิดศรัทธาและร่วมแรงร่วมใจ ทำให้เศรษฐกิจชุมชนตำบลเหมืองใหม่เติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน

3. อัตถจริยา สงเคราะห์ประชาชน ในบทบาทนักการเมืองท้องถิ่นมุ่งเน้นการช่วยเหลือประชาชนอย่างต่อเนื่องและไม่เลือกปฏิบัติ เช่น สนับสนุนครอบครัวยากจน วิสาหกิจชุมชน และเยาวชน การให้ด้วยความจริงใจทำให้ประชาชนเกิดศรัทธาและความเชื่อมั่น การสนับสนุนตลาดชุมชน จัดกิจกรรมฝึกอาชีพ และช่วยเหลือเกษตรกร สร้างความร่วมมือ ความสามัคคี และวัฒนธรรมการพึ่งพา ส่งผลให้เศรษฐกิจฐานรากเติบโตควบคู่กับความเชื่อมั่นของประชาชน ชุมชนมีรากฐานมั่นคงและพร้อมพัฒนาอย่างยั่งยืน

4. สมานัตตตา วางตนพอดี ในบทบาทนักการเมืองท้องถิ่นช่วยให้ประชาชนรับรู้ว่าคุณค่าถึงทุกฝ่าย ส่งผลให้ชาวบ้านเข้าร่วมโครงการเศรษฐกิจ เช่น ตลาดชุมชน วิสาหกิจชุมชน และกิจกรรมฝึกอาชีพ เกิดความร่วมมือร่วมใจและความสามัคคี การตัดสินใจด้วยความรอบคอบ ไม่สุดโต่งหรือเอาเปรียบใคร สร้างความเชื่อมั่นและไว้วางใจ ทำให้การบริหารงบประมาณและโครงการเป็นธรรมและต่อเนื่อง ช่วยวางรากฐานชุมชนให้เติบโตควบคู่กับความร่วมมือและความเชื่อมั่นจากประชาชน

อภิปรายผลการวิจัย

1. บทบาทนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน ตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า บทบาทนักการเมืองท้องถิ่นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านการพัฒนาด้านสาธารณูปการเป็นสูงสุด สะท้อนความสำเร็จในการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน เช่น ไฟฟ้า ประปา การจัดเก็บขยะ และสาธารณสุข ซึ่งช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตและสร้างความพึงพอใจในชุมชน รองลงมา คือ การพัฒนาด้านการคมนาคม และการขนส่ง แม้ระดับมาก แต่ยังมีถนนชำรุด ขาดระบบขนส่งสาธารณะ และการจัดการจราจรไม่ครบถ้วน ส่วนผังเมือง และการควบคุมอาคาร แม้ระดับมากแต่ต่ำสุด แสดงถึงความท้าทายในการบริหารพื้นที่ให้เป็นระเบียบและยั่งยืน ดังนั้นควรให้ความสำคัญกับการวางแผนผังเมือง และควบคุมอาคารควบคู่การพัฒนาเศรษฐกิจและรักษาสีเขียวแวดล้อมสอดคล้องกับงานวิจัยของ โรจนินทร์ ศรีปองพันธ์ และคณะ (2561) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการบริหารจัดการในเขตเทศบาลเมืองสุรินทร์จังหวัดสุรินทร์ ผลการศึกษาพบว่า โดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ ด้านระบบการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด คือ ด้านระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม รองลงมา คือ ด้านคุณภาพชีวิตและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านการบริการสาธารณะสุขและสุขภาพอนามัยตามลำดับ ด้านระบบสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ โครงสร้างพื้นฐานและการจราจรและด้านประสิทธิภาพการเมือง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระศกลวัฒน์ จิตตปญโญ (วงวิวงษ์) (2563) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทของนักการเมือง ท้องถิ่นในการพัฒนาเทศบาลตำบลนาหวาด อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนา เทศบาลตำบลนาหวาด อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสังคหวัตถุธรรมกับบทบาทนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน ตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม พบว่าหลักสังคหวัตถุธรรมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับบทบาทนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน ตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แต่

มีระดับความสัมพันธ์น้อย ซึ่งสะท้อนว่า การนำหลักธรรมมาประยุกต์ใช้ยังอยู่ในช่วงเริ่มต้นหรือยังไม่ครอบคลุมทุกมิติของการบริหารท้องถิ่น พบว่า สมานัตตตา วางตนพอดี มีความสัมพันธ์สูงสุด แสดงให้เห็นว่า นักการเมืองที่วางตัวเสมอต้นเสมอปลาย และเข้าถึงประชาชนอย่างเท่าเทียม จะได้รับความไว้วางใจ และสามารถขับเคลื่อนกิจกรรมทางเศรษฐกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนอตัถจริยา สงเคราะห์ประชาชน และปิยาจา วจีไพเราะ แม้มีความสัมพันธ์น้อย แต่ชี้ถึงแนวโน้มที่ดีในการสร้างความสัมพันธ์อบอุ่นระหว่างผู้นำกับชุมชน ดังนั้น การส่งเสริมให้นักการเมืองท้องถิ่นพัฒนาทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ การสื่อสารเชิงบวก และการมีส่วนร่วมกับประชาชนอย่างต่อเนื่อง จะช่วยให้นำหลักสังคหวัตถุธรรมมาขับเคลื่อนเศรษฐกิจชุมชนได้อย่างยั่งยืน สร้างความไว้วางใจ ความสามัคคี และผลักดันการพัฒนาเศรษฐกิจในระดับชุมชนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนัยนา ศรีโมครา และคณะ (2566) ได้วิจัยเรื่องการบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมคุณภาพการให้บริการประชาชนของเทศบาลตำบลหนองผึ้ง อำเภอสарภัก จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า เจ้าหน้าที่บางคนไม่สามารถดูแลเอาใจใส่ให้คำแนะนำ และให้ความสะดวกแก่ผู้สูงวัย ประชาชนติดต่อยื่นเรื่องร้องเรียน หรือขอความช่วยเหลือ ไม่ค่อยได้รับความช่วยเหลืออย่างเต็มที่ และไม่ค่อยมีการติดต่อกลับมา ข้อเสนอแนะพบว่า ควรดูแลเอาใจใส่ให้คำแนะนำ และให้ความสะดวกแก่ผู้สูงวัย ควรเพิ่มช่องทางการบริการด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยสามารถดำเนินการผ่านช่องทาง Online ได้

3. การประยุกต์หลักสังคหวัตถุธรรมเพื่อส่งเสริมบทบาทนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน ตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า ในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม นักการเมืองท้องถิ่นได้แสดงบทบาทอย่างชัดเจน โดยสะท้อนคุณธรรมพื้นฐานของ หลักสังคหวัตถุธรรม 4 ประการ ให้เห็นเป็นรูปธรรมในชีวิตประจำวันของชุมชนปิยาจา วจีไพเราะ คือ กุญแจสำคัญที่เปิดประตูสู่ความเข้าใจ และความร่วมมือระหว่างผู้นำกับประชาชน การพูดจาด้วยถ้อยคำสุภาพ อ่อนโยน และจริงใจ ทำให้ประชาชนรู้สึกว่าได้รับการเคารพ และใส่ใจ การสื่อสารอย่างเหมาะสมไม่เพียงแต่ช่วยลดความขัดแย้ง แต่ยังสร้างแรงจูงใจให้ชาวบ้านเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมเศรษฐกิจสมานัตตตา วางตนพอดี เป็นรากฐานของความยุติธรรม และความไว้วางใจ นักการเมืองท้องถิ่นที่วางตนพอดี ไม่สุดโต่ง หรือเอาเปรียบใคร ทำให้ประชาชนทุกกลุ่มรู้สึกว่าได้รับการปฏิบัติอย่างเสมอภาค ส่งผลให้เกิดความร่วมมือร่วมใจในโครงการพัฒนาเศรษฐกิจ และทำให้การบริหารงบประมาณ และกิจกรรมชุมชนเป็นไปอย่างราบรื่นอตัถจริยา สงเคราะห์ประชาชน สะท้อนให้เห็นถึงความเอาใจใส่ และความรับผิดชอบต่อส่วนรวม นักการเมืองท้องถิ่นที่ปฏิบัติอย่างต่อเนื่องช่วยสนับสนุนครอบครัวยากจน วิสาหกิจชุมชน และเยาวชนอย่างจริงใจ การสงเคราะห์ประชาชนเช่นนี้สร้างความศรัทธา ความเชื่อมั่น และความร่วมมือ ทำให้เศรษฐกิจชุมชนเติบโตควบคู่กับความเข้มแข็งของสังคม ทาน โอบอ้อมอารี คือ การให้ด้วยใจ นักการเมืองที่โอบอ้อมอารี ไม่ได้ให้

เพียงสิ่งของ แต่ให้โอกาส ความช่วยเหลือ และการสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านตลาดชุมชน การฝึกอาชีพ และกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การให้เช่นนี้สร้างความอบอุ่น ความสามัคคี และรากฐานของความร่วมมือที่ยั่งยืน สอดคล้องกับงานวิจัยของกรณัฐ ระเบียบทุกซ์ (2564) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนที่มีผลต่อการเลือกตั้งทั่วไปในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า 1. ทาน การให้การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ 2. ปิยวาจา วาจาเป็นที่รัก ประชาชนจะต้องพูดจាកันด้วยถ้อยคำอันไพเราะในการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง พูดคุย หรือปฏิบัติตัวต่อกัน อย่างเป็นกันเอง 3. อัตถจริยา การประพฤติตนเป็นประโยชน์ ประชาชนจะต้องร่วมมือกัน อำนวยความสะดวก หรือให้ความอนุเคราะห์ต่อคนในสังคมในการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง มีจิตอาสา 4. สมานัตตา ความมีตนสม่ำเสมอ ประชาชนจะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของการเลือกตั้งอย่างสม่ำเสมอ มีความกระตือรือร้นคอยดูแลเอาใจใส่ และยึดถือความถูกต้องเป็นธรรมในการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างเสมอต้นเสมอปลาย

องค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย ซึ่งได้ทำการศึกษาจากการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ สามารถสรุปได้ ดังแสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ความรู้จากการสังเคราะห์งานวิจัย

จากภาพที่ 1 อธิบายได้ว่า องค์ความรู้ที่ได้จากการสังเคราะห์การวิจัย ในการวิจัยเรื่อง “การประยุกต์หลักสังคหวัตถุธรรมเพื่อส่งเสริมบทบาทนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน ตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม” ผู้วิจัยสังเคราะห์องค์ความรู้ได้ ดังนี้

โดยการประยุกต์หลักสังคหวัตถุธรรม 4 ด้าน ประกอบด้วย ทาน การโอ้อวมาริ ปิยวาจา วจีไพเราะ อัตถจริยา สงเคราะห์ประชาชน และสมานัตตตา วางตนพอดี ในการพัฒนาบทบาทนักการเมืองท้องถิ่นทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการคมนาคม และการขนส่ง ด้านสาธารณูปโภค ด้านสาธารณูปการ และด้านผังเมือง และการควบคุมอาคาร โดยเรียงลำดับความสำคัญจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจกับประชาชนในพื้นที่ตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

การประยุกต์หลักสังคหวัตถุธรรม ทาน การโอ้อวมาริ อธิบายได้ดังนี้ การประยุกต์หลักสังคหวัตถุธรรมด้าน ทาน หรือการโอ้อวมาริ ในบทบาทนักการเมืองท้องถิ่น เป็นแนวทางสำคัญในการสร้างความไว้วางใจ และความร่วมมือของประชาชน โดยสะท้อนผ่านการให้โอกาสและความเอื้อเฟื้อในทุกมิติของการพัฒนา ได้แก่ การคมนาคม และการขนส่ง ให้ประชาชนเข้าถึงบริการพื้นฐานสะดวก และปลอดภัย สาธารณูปโภค เพื่อคุณภาพชีวิตที่เท่าเทียม สาธารณูปการ สร้างโอกาสในการพัฒนาร่างกาย จิตใจ และสังคม และผังเมือง และการควบคุมอาคาร ที่โปร่งใส และเป็นระบบ การให้ด้วยความเอื้อเฟื้อ และใส่ใจเช่นนี้ช่วยส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของชุมชนอย่างยั่งยืน

การประยุกต์หลักสังคหวัตถุธรรม ปิยวาจา วจีไพเราะ อธิบายได้ดังนี้ การประยุกต์หลักสังคหวัตถุธรรมด้าน ปิยวาจา หรือวจีไพเราะ ในบทบาทนักการเมืองท้องถิ่น เป็นกลไกสำคัญในการสร้าง ความเข้าใจ ความไว้วางใจ และความร่วมมือของประชาชน การใช้ถ้อยคำสุภาพ ชัดเจน จริงใจ และให้เกียรติประชาชน สามารถส่งเสริมการพัฒนาในทุกมิติ ได้แก่ การคมนาคม และการขนส่ง ให้ประชาชนเข้าใจ และร่วมสนับสนุน สาธารณูปโภค ทำให้ประชาชนรู้สึกได้รับการใส่ใจ สาธารณูปการ กระตุ้นให้ชาวบ้านร่วมกันรักษา และใช้ประโยชน์ และผังเมือง และการควบคุมอาคาร ลดความขัดแย้ง และสร้างความเชื่อมั่น วจีไพเราะจึงช่วยให้การพัฒนาท้องถิ่นดำเนินไปอย่างราบรื่น โปร่งใส และยั่งยืน

การประยุกต์หลักสังคหวัตถุธรรม อัตถจริยา สงเคราะห์ประชาชน อธิบายได้ดังนี้ เป็นรากฐานสำคัญที่หล่อหลอมบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นให้เข้มแข็ง และน่าเชื่อถือ การช่วยเหลือประชาชนด้วยความจริงใจ ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงความต้องการของทุกกลุ่ม เป็นการสร้างความศรัทธา ความไว้วางใจ และความร่วมมือจากประชาชนอย่างแท้จริงในด้านการคมนาคม และการขนส่ง นักการเมืองท้องถิ่นที่มีอัตถจริยาจะผลักดันให้ถนน สะพาน และระบบ

ขนส่งสาธารณะได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึง สร้างความสะดวก ปลอดภัย และเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้าถึงเศรษฐกิจได้อย่างเท่าเทียมด้าน สาธารณูปโภค นักการเมืองจะคอยดูแลการจัดหาน้ำประปา ไฟฟ้า และระบบระบายน้ำอย่างต่อเนื่อง ครอบคลุมทุกพื้นที่ โดยเฉพาะครอบครัวผู้มีรายได้น้อยที่อาจขาดโอกาส เป็นการสงเคราะห์ที่ตอบสนองความจำเป็นพื้นฐานของประชาชนทุกคนด้าน สาธารณูปการ เช่น โรงเรียน โรงพยาบาล และสวนสาธารณะ การช่วยเหลืออย่างจริงจังของนักการเมืองท้องถิ่นทำให้ประชาชนได้มีโอกาสพัฒนาตนเอง ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ พร้อมสร้างสังคมเข้มแข็งและยั่งยืนด้าน ผังเมือง และการควบคุมอาคาร การจัดการพื้นที่อย่างเป็นธรรม และเหมาะสม ไม่เน้นประโยชน์ของใครเพียงฝ่ายเดียว แต่คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวม เป็นการสงเคราะห์ที่ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างความมั่นคงให้ชุมชนด้วยอัตถจริยา การสงเคราะห์ประชาชนจึงเป็นเสาหลักที่ทำให้ประชาชนทุกกลุ่มมีส่วนร่วม เกิดความสามัคคี และช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนอย่างมั่นคง และยั่งยืน ทั้งยังสะท้อนถึงจิตสำนึกเพื่อส่วนรวม และความเอื้ออาทรที่เป็นหัวใจของการเป็นผู้นำท้องถิ่นที่ดี

การประยุกต์หลักสังคหัตถุธรรม สมานัตตตา วางตนพอดี อธิบายได้ดังนี้ การประยุกต์หลักสังคหัตถุธรรม ด้านสมานัตตตา หรือการวางตนพอดี การวางตนพอดี เป็นหัวใจที่ช่วยให้นักการเมืองท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่อย่างเสมอภาค ไม่ลำเอียง ไม่เลือกปฏิบัติ และพร้อมที่จะเข้าใจความเป็นอยู่ของประชาชนทุกกลุ่มอย่างแท้จริง การที่นักการเมืองท้องถิ่นสามารถดำเนินบทบาทด้วยความเสมอภาค ไม่ยกตนข่มผู้อื่น และเข้าถึงประชาชนทุกกลุ่มอย่างเท่าเทียม ถือเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาท้องถิ่นที่มีความยั่งยืน ในด้านการคมนาคมและการขนส่ง นักการเมืองควรวางตนอย่างพอดีในการรับฟังปัญหาการเดินทางของประชาชน ไม่เลือกปฏิบัติ เฉพาะถนนสายใหญ่หรือชุมชนที่มีผลประโยชน์ แต่ดูแลให้การสัญจรของทุกพื้นที่ที่มีความปลอดภัย และสะดวก ด้านสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า ประปา หรือการจัดเก็บขยะ ควรดำเนินการโดยยึดหลักความเท่าเทียม ไม่ให้กลุ่มใดถูกละเลย ทั้งยังแสดงความเข้าใจต่อความจำเป็นของประชาชน ด้านสาธารณูปการ เช่น โรงเรียน โรงพยาบาล หรือศูนย์ชุมชน ควรมีการจัดสรรงบประมาณอย่างเป็นธรรม เพื่อให้ทุกคนเข้าถึงบริการสาธารณะอย่างทั่วถึง และด้านผังเมืองและการควบคุมอาคาร นักการเมืองต้องวางตนอย่างโปร่งใส โปร่งใส และพิจารณาอย่างรอบคอบเพื่อป้องกันการเอื้อประโยชน์เฉพาะกลุ่ม โดยยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก การวางตนพอดีเช่นนี้ช่วยเสริมสร้างความไว้วางใจจากประชาชน และนักการเมืองท้องถิ่นคือผู้นำที่มุ่งสร้างสังคมแห่งความเสมอภาค และยั่งยืนอย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ด้านการให้บริการอย่างสม่ำเสมอ องค์การบริหารส่วนตำบลควรมีนโยบายสนับสนุนช่องทางหลากหลายสำหรับประชาชนในการแจ้งปัญหาหรือข้อร้องเรียน
2. ด้านการให้บริการรวดเร็ว ทันต่อเวลา องค์การบริหารส่วนตำบลควรกำหนดกรอบเวลามาตรฐาน สำหรับงานบริการหลัก เช่น การออกเอกสารรับรอง การจัดประชุมชุมชน หรือการประสานงานหน่วยงานภายนอก พร้อมมีระบบติดตามและรายงานผลให้ประชาชนรับรู้ได้อย่างโปร่งใส

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. ด้านการพัฒนาคนและชุมชนและการขนส่ง นักการเมืองท้องถิ่นควรจัดทำแผนสำรวจเส้นทางคมนาคมที่ชำรุดหรือมีปัญหา พร้อมเร่งดำเนินการซ่อมแซมและปรับปรุงระบบขนส่งให้มีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการปรับปรุงเส้นทางที่ตอบสนองต่อวิถีชีวิตและความปลอดภัยของชุมชน
2. ด้านการพัฒนาสาธารณูปโภค นักการเมืองท้องถิ่นควรจัดทำแผนสำรวจและซ่อมแซมระบบสาธารณูปโภคอย่างต่อเนื่อง พร้อมจัดตั้งคณะกรรมการชุมชนร่วมตรวจสอบและติดตามการดำเนินงาน เพื่อให้การพัฒนาเกิดความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ และตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนโดยตรง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเกี่ยวกับ “แนวทางการพัฒนาระบบคมนาคมและขนส่งในระดับท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจฐานรากและความปลอดภัยของประชาชน”
2. ควรศึกษาเกี่ยวกับ “การบริหารจัดการสาธารณูปโภคอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่นเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจฐานรากของประชาชน”

เอกสารอ้างอิง

กรณีรัฐ ระเบียบทุกข. (2564). การพัฒนาความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนที่มีผลต่อการเลือกตั้งทั่วไปในกรุงเทพมหานคร (ดุขภูนิพนธ์ปรัชญาดุขภูนิพนธ์ิตตสาขาวิชารัฐศาสตร). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2568). มาตรฐานการบริหารและการบริการสาธารณะสุขขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น. สืบค้น 1 มกราคม 2568, จาก http://www.dla.go.th/work/e_book/eb1.htm

- เทศบาลตำบลเหมืองใหม่. (2568). *สภาพทางสังคม เทศบาลตำบลเหมืองใหม่*. สืบค้น 15 มีนาคม 2568, จาก <https://shorturl.asia/okpzN>
- นัยนา ศรีโมครา และคณะ. (2566). การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมคุณภาพการให้บริการประชาชนของเทศบาลตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่. *วารสารสันติสุขปริทรรศน์*, 4(1), 40-54.
- พระศกลวัฒน์ จิตตปญโญ (วงวิวงษ์). (2563). *บทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาเทศบาลตำบล นาหนาด อำเภอหาดุพนม จังหวัดนครพนม* (วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2539). *พระไตรปิฎกฉบับภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560. (2560). *ฉบับพิมพ์ตามราชกิจจานุเบกษา*. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด พิมพ์อักษร.
- โรจน์นทร์ ศรีปองพันธ์ และคณะ. (2561). บทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการบริหารจัดการในเขตเทศบาลเมืองสุรินทร์จังหวัดสุรินทร์. *วารสารธุรกิจปริทัศน์*, 10(2), 39-54.
- สมภพ ระงับทุกข์. (2565). *การเมืองการปกครองส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นไทย*. พระนครศรีอยุธยา: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สำนักบริหารการทะเบียน อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม. (2567). สืบค้น 2 สิงหาคม 2567, จาก <https://www.bora.dopa.go.th/home/>
- Taro Yamane. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis* (3rd Ed). New York: Harper & Row.